

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Pulkrábka, Ph.D., a soudkyně Mgr. Jany Boškové a JUDr. Ivy Hejdukové ve věci

navrhovatelky: Ing. [jméno] [příjmení], narozená dne [datum]

bytem [adresa]

zastoupená advokátem Mgr. Markem Konečným

sídlem Petržilkova 15, 158 00 Praha 5

proti

žalovaným:

1. Automoto klub Horšovský Týn v AČR, IČO 00669032

sídlem Plzeňská 33, 346 01 Horšovský Týn

2. Město Horšovský Týn, IČO 00253383

sídlem nám. Republiky 52, 346 01 Horšovský Týn

o návrhu na vydání předběžného opatření

o odvolání navrhovatelky proti usnesení Okresního soudu v Domažlicích ze dne 1. 10. 2020, č. j. 14 Nc 2504/2020-25

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalovanému č. 1 byla uložena povinnost zdržet se tréninkového využívání dráhy motocykly na pozemku parcelní č. [číslo] v k. ú. [obec], jehož vlastníkem je žalovaný č. 2, a to v rozsahu každé úterý od 14:00 hod. do 15:00 hod., každý čtvrtek od 14:00 hod. do 15:00 hod. a každou sobotu od 10:00 hod. do 12:00 hod. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že využití dráhy v ostatním časovém úseku, kromě v petitu vymezeném, bylo ze strany navrhovatelky akceptované. To však přímo koliduje s tím, co navrhovatelka v rámci svého návrhu žádá – minimalizovat předmětnou činnost. Skutečnosti uvedené v návrhu nepovažuje soud za dostatečně osvědčené a nemá za prokázané, že je dán naléhavý právní zájem na tom, aby bez dokazování přistoupil k prejudikci rozhodnutí ve věci samé a vyhověl předběžnému opatření. Sama navrhovatelka vymezuje dobu, po kterou předmětné imise v podobě hluku a prachu vnímá za akceptovatelné, tento limit bere jako ohraničující a limit přesahující o dvě hodiny již ne. O náhradě nákladů řízení rozhodl tak, že na jejich nárok by měli právo žalovaní. V souvislosti s řízením o vydání předběžného opatření jim však žádné náklady nevznikly.

2. Navrhovatelka se proti usnesení včas odvolala. Je přesvědčena, že svůj nárok dostatečně osvědčila a že objektivně existuje naléhavý právní zájem a potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků před podáním žaloby, a to s ohledem na podzimní tréninkovou sezónu, kdy po zimní pauze bude sezóna pokračovat až na jaře. Skutečnosti osvědčila všemi jí dostupnými důkazními

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anettová.

prostředky, včetně zvukového záznamu, ten však z důvodu nevhodného média nebyl soudem prvního stupně přijat. Navrhovatelka názor soudu, že časový rozsah imisí není pro posouzení důležitý, považuje za nelogický. Rozdíl je však čtyři hodiny, nikoliv jak soud prvního stupně nesprávně uvádí, dvě hodiny. Zároveň není dodržována jednohodinová pauza. Navrhovatelka je přesvědčena, že byt' byla ochotna akceptovat původní kratší rozsah tréninkových hodin, nemusí být povinna akceptovat rozsah širší, který je nepřiměřený místním poměrům, a to především v sobotu. Chce dům a pozemky s rodinou nadále pokojně užívat i o víkendech bez nadměrných imisí.

3. Odvolací soud při svém rozhodnutí vycházel z listin předložených při podání návrhu i ze zvukového záznamu dodatečně soudu zasláného. Ten obsahuje záznam motokrosového tréninku ze dne 19. 9. 2020 dopoledne (sobota).

4. Odvolání není důvodné.

5. Předběžné opatření je výjimečným prostředkem a podle § 75c odst. 1 o. s. ř. má být nařízeno, jestliže je prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

6. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, pokud dospěl k závěru, že již splnění prvního předpokladu pro vydání předběžného opatření, a tím je potřeba zatímní úpravy poměrů, nebyla prokázána. (Pro úplnost odvolací soud uvádí, že nařízení předběžného opatření proto, že tu je obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, zde v úvahu nepřichází.) Tento závěr soudu prvního stupně je správný i přesto, že námitka navrhovatelky vztahující se k počtu hodin, o něž je v současné době tréninkové využívání dráhy rozšířeno, je důvodná. Rozsah rozšířeného využití dráhy jsou skutečně čtyři hodiny týdně, nikoliv dvě, jak nesprávně soud prvního stupně uvedl (dříve třináct hodin, nyní sedmáct hodin). Přesto ani tento rozdíl nepovažuje odvolací soud za natolik podstatný, aby odůvodňoval naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů mezi účastníky.

7. Odvolací soud nezpochybňuje, že navrhovatelka může být emisemi vzniklými v důsledku používání tréninkové dráhy (ať již se jedná o hluk, prach či výfukové zplodiny) při využívání svých nemovitostí omezena, tato situace však není nová, ani podstatně jiná, než dříve, neboť motokrosová dráha se na pozemku ve vlastnictví prvního žalovaného zjevně provozovala již v době, kdy navrhovatelka kupovala první z pozemků, jichž je vlastníkem. Skutečnost, že mezi pozemky navrhovatelky a sportovním areálem neexistuje hluková bariéra, jí rovněž známa byla. Pokud již v okamžiku stavby rodinného domu byla motokrosová dráha na pozemku prvního žalovaného provozována, mohla navrhovatelka umístění rodinného domu (ve smyslu orientace jednotlivých obytných místností) tomu přizpůsobit. Rozšíření provozu motokrosové dráhy o čtyři hodiny týdně odvolací soud nepovažuje za podstatnou změnu oproti původnímu stavu. Nelze říci, že navrhovatelka by byla podstatně omezena v obvyklém užívání nemovitosti v porovnání s původním. Nebylo přitom ani nijak osvědčeno, že by rozšířené tréninkové hodiny byly překračovány.

8. Potřeba zatímní úpravy není dána i proto, že navrhovatelka sama uvádí, že, „se blíží zimní pauza, po kterou tréninky probíhat nebudou a budou pokračovat až na jaře“. Není zde tedy akutní potřeba předběžně řešit poměry účastníků.

9. Navrhovatelka nijak neosvědčila, že by zvýšení emisní zátěže vzniklé v důsledku rozšíření využívání motokrosového areálu o čtyři hodiny bylo v rozporu, jak uvádí, „s platnými předpisy pro zatížení zástavby rodinných domů“ a že jsou, „porušovány hygienické limity pro hladinu hluku“. Zjišťování, zda provozování motokrosového areálu v [obec] přesahuje hlukové limity (a je tedy v rozporu se zákonem o ochraně veřejného zdraví či na něj navazující nařízení vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací) přesahuje rámec předběžného řízení, jedná se o složitou odbornou otázku. Nicméně odvolací soud je z předložených zvukových nahrávek nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Anettová.

ani za osvědčené, byť jednou dosáhla hodnota měřicího přístroje na předloženém záznamu až k 69 decibelům, nejvíce se však pohybovala v rozmezí kolem 49 až 51 decibelů (pouze pro velmi základní orientaci odvolací soud zjistil, že základní limity pro venkovní hluk u obytných domů se během dne pohybují od 50 až po 70 decibelů při tzv. staré zátěži, a to s možnými výjimkami.

10. Veden výše uvedenými úvahami tedy odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.

11. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. V souvislosti s řízením o předběžném opatření ani jednomu ze žalovaných nevznikly žádné účelně vynaložené náklady.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 4. listopadu 2020

JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D., v. r.

předseda senátu